

ה"ת 23546/02/19 - ג'אורג'יאנה מורחן נגד מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 23546-02-19 מורחן נ' מדינת ישראל
לפני: כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת: ג'אורג'יאנה מורחן
נגד
המשיבה: מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל - יאל"כ, להב 433

החלטה

בהחלטה מיום 7.6.20 נקבעו תנאים להשבת מכוניתה של המבקשת (להלן: המכונית), אשר הושבה בהתאם. ביום 1.7.20 הוריתי על דחיית בקשתה של המבקשת לבזיון בית משפט (להלן: בקשת הבזיון). למחרת הגישה המבקשת מסמך שכותרתו "החלטת בית המשפט מיום 1.7.20", בו ביקשה לבטל את כתב ההתחייבות העצמית עליו חתמה כתנאי להשבת המכונית, ועתרה לדון מחדש בבקשת הבזיון.

לגופה של בקשה: אשר להתחייבות העצמית, המבקשת רשאית לפנות ליחידה החוקרת ולבקש להחזיר את המכונית. כל עוד לא ניתנה החלטה אחרת, ההתחייבות עומדת בתוקפה. אדגיש: ככל שהמשיבה תמצא לתפוס את המכונית מחדש, אורה לה למוכרה על אתר לשמירה על ערכה הכספי. אשר לבקשה לדון בבקשת הבזיון, זו נדונה לגופה ונדחתה. אין בנמצא הליך של עיון חוזר בבקשה לבזיון בית משפט.

לא ניתן לחתום את ההחלטה מבלי לתת את הדעת לביטויים המבזים והמשפילים אותם נקטה המבקשת לאורכו של כתב הטענות, כלפי היחידה החוקרת וכלפי בית המשפט (פס' 9, פס' 10, פס' 11, פס' 13, פס' 14, פס' 15, פס' 16, פס' 17, פס' 21, פס' 22, פס' 24, פס' 25, פס' 26). המבקשת לא בחלה בשימוש בביטויים נלוזים ומקוממים, ועד זכר השואה הגיעה כדי להמחיש את הבוז והשטנה שהיא רוחשת כלפי מערכות אכיפת החוק (פס' 11).

אין המדובר בפעם הראשונה בה נאלץ בית המשפט להעיר למבקשת על אופן התבטאותה, וראו: בש"פ 5680/19 מורחן נ' מדינת ישראל (3.9.19), ה"ת 23546-02-19 זלצמן ואח' נ' מדינת ישראל (10.6.19), ה"ת 23546-02-19 מדינת ישראל נ' מורחן (12.8.19).

דומה שזו הפעם גִּדְּשָה המבקשת את הסָאָה, באופן המצדיק השתת הוצאות לטובת אוצר המדינה. המבקשת מייצגת את עצמה (בצוותא עם בן זוגה). אילו דוֹבֵר בטענות שהובאו מפיו של עורך דין, ראוי היה לשקול אף הגשת תלונה ללשכת עורכי הדין. להשתת הוצאות בגין אופן ההתבטאות בכתבי טענות ראו ע"א 1227/20 סהר שוקר נ' מדינת ישראל (23.3.20, להלן: עניין שוקר), ע"א 665/20 ש. כהן הנדסה בע"מ נ' עירית אשדוד (26.2.20). לחיוב בהוצאות

בהליך פלילי ראו רע"פ 1878/20 כוכבי נ' מדינת ישראל (5.4.20), רע"פ 900/20 דורון חדד נ' עיריית רמת גן (19.3.20), רע"פ 817/20 ברגמן נ' עיריית תל אביב (18.3.20), בש"פ 7799/18 צבי זר נ' מדינת ישראל (6.11.18), ע"פ 9402/17 מדינת ישראל נ' פלוני (25.4.18).

אם מצאתי לבסוף להימנע מהשתת הוצאות, הרי זה הרבה לפני משורת הדין, ובעיקר בשל מצב החירום הכלכלי בו מצוי המשק כולו, וראו עניין שוקר:

"הלשון הבוטה שבה נקט המערער גם בערעור שהגיש מצדיקה פסיקת הוצאות לאוצר המדינה, אך לפני משורת הדין ובהתחשב בימים החריגים שבהם אנו נתונים כיום, לא יעשה צו להוצאות".

אשוב ואתרה במבקשת: לא לעולם חוסן. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א תמוז תש"פ, 03 יולי 2020, בהיעדר הצדדים,
ותישלח אליהם.